

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Daniely Zemanové a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Radana Malíka v právní věci žalobce: **M. H., podnikající pod jménem M. H. – ALP**, se sídlem podnikání Trenčínská 2623/22, Praha 4, zastoupený JUDr. Robertem Šulcem, PhD., advokátem se sídlem Národní 21, Praha 1, proti žalovanému: **Úřad průmyslového vlastnictví**, se sídlem Ant. Čermáka 2a, Praha 6, proti rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 18. 8. 2008, č. j. PUV 2005-16585, ve věci určení rozsahu ochrany užitého vzoru, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **S.P.M. Liberec s. r. o.**, v insolvenčním řízení, se sídlem Dr. M. Horákové 632/5, Liberec, zastoupené Mgr. Martinem Vondroušem, advokátem se sídlem Chrastavská 273/30, Liberec, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 11. 11. 2009, č. j. 7 Ca 284/2008 - 91, o návrhu na přiznání odkladného účinku,

t a k t o :

Kasační stížnosti **s e** odkladný účinek **n e p ř i z n á v á.**

O d ů v o d n ě n í :

Podanou kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 18. 8. 2008, č. j. PUV 2005-16585; tímto rozhodnutím byl zamítnut rozklad stěžovatele proti rozhodnutí Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 22. 11. 2007, kterým bylo určeno, že předmět určení „Popruhová vazba“ podle předloženého popisu a vyobrazení, jehož výrobcem je společnost S.P.M. Liberec nespadá do rozsahu užitého vzoru č. 15505 o názvu „Univerzální popruhová vazba.“

Kasační stížnost podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; přitom užije přiměřeně ustanovení § 73 odst. 2 až 4 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nenahraditelnou újmu

a přiznání odkladného účinku se nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem.

Při posuzování návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je proto třeba, aby se Nejvyšší správní soud primárně zaměřil na zkoumání, zda stěžovatel uvádí skutečnosti, které by dokládaly možnost vzniku nenahraditelné újmy. Tento neurčitý právní pojem byl již Nejvyšším správním soudem vyložen, např. v usnesení ze dne 5. 10. 2004, č. j. 6 Afs 25/2003 - 59, publikovaném na www.nssoud.cz: „*Nenahraditelná újma, která by stěžovateli při výkonu nebo jiných právních následcích rozhodnutí mohla vzniknout, a jež je základní podmínkou pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti [§ 73 odst. 2 s. ř. s.], musí představovat výjimečný a závažný stav, který již nelze v dalším běhu času nijak odčinit*“. Důvody možného vzniku nenahraditelné újmy jsou vždy subjektivní, závislé pouze na osobě a situaci stěžovatele. Je proto logické, že v řízení o přiznání odkladného účinku nese břemeno tvrzení právě stěžovatel a nikdo jiný nemůže jeho tvrzení nahradit. Soud posuzuje jím uvedené skutečnosti dle ustanovení § 73 s. ř. s., není však povinen ani oprávněn tyto skutečnosti jakýmkoli způsobem sám dovozovat.

Stěžovatel v tomto směru poukazuje na skutečnost, že na výsledku řízení v dané věci je zčásti závislé řízení vedené u Krajského soudu v Ústí nad Labem - pobočka Liberec, sp. zn. 38 Cm 21/2007, které bylo přerušeno usnesením ze dne 26. 1. 2009, č. j. 38 Cm 31/2007 - 253. Nepřiznání odkladného účinku by tak mohlo vést k vydání rozhodnutí Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka Liberec, které by mohlo být v rozporu s výsledkem předmětného správního řízení, pokud by kasační stížnosti bylo následně vyhověno.

Osoba zúčastněná na řízení k tomu uvedla, aby návrhu na přiznání odkladného účinku nebylo vyhověno s tím, že pro to nejsou dány důvody, neboť řízení vedené u Krajského soudu v Ústí nad Labem - pobočka Liberec, sp. zn. 38 Cm 21/2007, bylo odročeno na září 2010.

Z předloženého spisového materiálu je patrné, že v řízení před Krajským soudem v Ústí nad Labem – pobočka Liberec, sp. zn. 38 Cm 21/2007, se stěžovatel domáhá ochrany práv vyplývajících z průmyslového vlastnictví vůči osobě zúčastněné na řízení; konkrétně se jedná o: „*vydání rozhodnutí, kterým by soud uložil žalovanému za povinnost zdržet se jednání, jímž dochází k porušení práv žalobce, odstranění následků porušení stažením výrobků z trhu, zničení výrobků a uveřejnění omluvy v tisku a rovněž se domáhá zaplacení částky 8.500.000,- Kč z titulu náhrady škody, bezdůvodného obohacení a přiměřeného zadostiučinění*.“ Výše citovaným usnesením ze dne 26. 1. 2009, č. j. 38 Cm 21/2007 - 253, Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka Liberec, řízení v této věci přerušil s tím, že u městského soudu je v rámci řízení o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 18. 8. 2008, č. j. PUV 2005-16585, řešena otázka, která může mít význam pro rozhodnutí tohoto sporu [§ 109 odst. 2 písm. c) zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů]. Současně konstatoval, že v řízení bude pokračováno po právní moci rozhodnutí městského soudu, která nastala dne 5. 1. 2010, avšak další procesní postup Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka Liberec není ve spise doložen.

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka Liberec si tedy v rámci řízení vedeného pod sp. zn. 38 Cm 21/2007 posoudil předcházející řízení před městským soudem jako řízení, v němž je řešena otázka, která může mít význam pro jeho rozhodnutí. Tato skutečnost ovšem nijak nedokládá nenahraditelnou újmu, která by stěžovateli mohla vzniknout a která je základní podmínkou pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti [§ 73 odst. 2 s. ř. s.]. Nenahraditelná újma musí představovat výjimečný a závažný stav, který již nelze v dalším běhu času nijak odčinit a takovýto následek nelze shledávat v obavě, že Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka Liberec bude pokračovat v řízení pod sp. zn. 38 Cm 21/2007 a vydá rozhodnutí vycházející ze závěrů rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 18. 8. 2008, č. j. PUV 2005-16585. Toto rozhodnutí je pravomocné a závěry, na kterých je vystaveno, nelze eliminovat přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti. To lze jedině zrušením předmětného rozhodnutí, které však v případě rozhodování o odkladném účinku není možné předjímat.

Lze tedy uzavřít, že stěžovatelem uvedený důvod nemůže z hlediska možného vzniku nenahraditelné újmy ve smyslu § 73 s. ř. s. ve spojení s § 107 s. ř. s. obstát. Nejvyšší správní soudu proto návrhu stěžovatele na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nevyhověl.

Pouze pro úplnost pak dodává, že je zcela na uvážení Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka Liberec, jakým způsobem bude ve shora citované věci dále postupovat a zda rozhodne či přistoupí k opětovnému přerušování řízení bez ohledu na nepřiznání odkladného účinku, obdobně jako to udělal shora citovaným usnesením vydaným ještě předtím, než bylo městským soudem ze dne 16. 2. 2009, č. j. 7 Ca 284/2008 - 45, rozhodnuto, že žalobě se odkladný účinek nepřiznává.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. srpna 2010

Mgr. Daniela Zemanová
předsedkyně senátu